

IDYLLE

Op de marktplaats van Bologna
 stond de ver-beroemde Rina,
 waar zij kocht gedroogde appels
 en wat groenten en een vogel.
 Want haar vader hield van appels
 en van groenten en van vogels.
 En terwijl zij met den koopman
 handelde en alles duur vond,
 dwaalden soms haar donkre oogen
 glurend over heel de marktplaats.
 Dan weer handelde zij verder,
 want dat's handlen in Bologna.

Aan het einde van de marktplaats
 stond de jonkman Bonushomo,
 waar hij zocht de schoonste bloemen
 uit het tentje van een koopman.
 En zijn groote oogen lachten
 naar de warme roode rozen,
 wijl hij dacht aan mooie Rina.
 Met die bloemen wou hij koopen
 vurig lachen van haar oogen:....
 want dat's handlen in Bologna.

Door de nauwe, diepe straten
 ging de jonkman Bonushomo
 met de ver-beroemde Rina,
 en zij droeg een kleurge ruiker.
 Rina's donkre oogen lachten
 naar haar jongen begeleider,
 wijl ze dacht aan al de schatten,
 die ze wel zou kunnen koopen
 met het geld van Bonushomo.
 Aan de deur van Rina's vader
 stonden ze een kleine wijle....
 Toen werd Rina vrees'lijk dankbaar
 voor die warm-gekleurde bloemen
 en zij zoende Bonushomo....

— — — — —
 Want dat's handlen in Bologna! —

Febr. 1911

G. V.